

HUNZEKOOR 2005-2006

JUBILEUMUITVOERING

STEPHEN FOSTER & HIS TIME

'OH SUSANNA'

'MY OLD KENTUCKY HOME, GOODNIGHT'

ZATERDAG 27 MEI 20.00 UUR

ZONDAG 28 MEI 16.00 UUR

KERKJE IN
ANNERVEENSCHENAAL

Het Hunzekoor zingt "Stephen Foster and his time"

Stephen Collins Foster was de belangrijkste Amerikaanse liedcomponist uit de 19e eeuw (1826 – 1864). Hij schreef ca. 175 liederen, de meeste geïnspireerd door negermelodieën. Een aantal van zijn bekendste liederen brengt het Hunzekoor ten gehore bij zijn uitvoeringen van 2006, het jaar van het 60-jarig bestaan.

Niet alleen de bekende Stephen Foster-melodieën, krijgen aandacht, maar ook tijdgenoten en speciale gebeurtenissen en stromingen van zijn tijd. Allereerst is daar de tegenstelling tussen het Noorden met zijn industriële ontwikkeling en het Zuiden met een agrarische economie drijvend op plantages en slavenarbeid. In 1861 brak de Amerikaanse Burgeroorlog uit (1861 – 1865), met als belangrijk twistpunt de afschaffing van de slavernij, en uitmondend in de moord op president Abraham Lincoln in 1865.

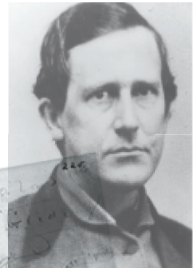
Na het herstel van de nationale eenheid en de betrekkingen tussen Noord en Zuid treedt de strijd tegen alcohol en vóór vrouwenkiesrecht

op de voorgrond. In 1881 wordt een tweede president, James Garfield, vermoord.

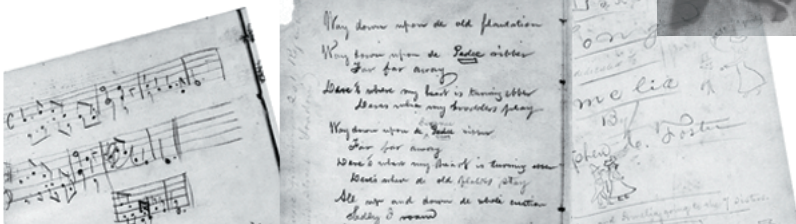
Het programma biedt verschillende liederen tegen de achtergrond van dit tijdsgewricht. Het bestaat uit vier blokken. Ze beginnen met een Stephen Foster-song en worden aangevuld met gevarieerde liederen van tijdgenoten, klaagzangen op vermoorde presidenten, een vrouwenstrijdlid en een lied van de beroemde Engelse componist Arthur Sullivan, dat in de Verenigde Staten indertijd grote populariteit genoot.

Het Hunzekoor wordt begeleid door de Dixielandband Ol'tied.

In dit programmaboekje vindt u songteksten en wetenswaardigheden. Als koor wensen we u veel plezier bij de uitvoering.

Stephen Foster's Sketchbook

Programma

Oh, Susanna Stephen C. Foster
The flag is at halfmast (Lincoln) William Willing
The old time piece L. Marshall (tekst Henry W. Longfellow)

My old Kentucky home, Goodnight! Stephen C. Foster
The lost chord Arthur Sullivan (tekst Adelaide Procter)
Emma Dale J.P.Temple (tekst W.M. Chambers)

Come where my love lies dreaming Stephen C. Foster
Daughters of freedom Edwin Christie (tekst George Cooper)
Down in de co'n fiel' Will S. Hays

Massa's in the cold ground Stephen C. Foster
Columbia mourn for your statesman departed Frank N. Scott
Oh them golden slippers James A. Bland

Stephen C. Foster (1826-1864)

Stephen C. Foster werd geboren in Lawrenceville (dichtbij Pittsburgh) en groeide op als de benjamin van tien kinderen in een redelijk welgesteld gezin. Hij onderging als tiener de invloed van Henry Kleber (een muziekverkoper, uitvoerend en klassiek opgeleid musicus, componist, impresario en muziekleraar in Pittsburgh) en Dan Rice (een entertainer, clown en 'blackface' performer). Zulke performers traden op met sketches en liedjes in 'minstrel shows', toen sterk in opkomst en tot zeker 1920, hoewel onverbloemd racistisch, immens populair. In deze shows traden zwart geschminkte blanken op als karikaturen van zwarten. Foster heeft

in het beste van zijn werk de beide tradities kunnen verbinden. Hij werkte als boekhouder in het bedrijf van zijn broer toen 'Oh Susanna' in 1849 een enorme hit werd. Na zijn huwelijk legde hij zich geheel toe op een professionele componeercarrière. Foster schreef veel muziek gebaseerd op de populaire negermelodieën. Hij werkte hard en hield een dik schetsboek bij om ideeën voor liedjes of melodieën uit te werken. Hij vond het zijn taak als professional om de verschillende muziekstijlen te bestuderen die onder de immigrantenpopulaties van het nieuwe land circuleerden. Hij wilde muziek schrijven die door alle groepen begrepen kon worden. Hij

kon soms maanden schaven aan de combinatie van woorden, melodie en begeleiding van een song, tot aan de plaatsing van komma's in de tekst aan toe, zoals zijn schetsboek laat zien. Hij schreef een verzameling liedjes die door de succesvolle show de Christy Minstrels beroemd werd. Een exclusief contract met dit gezelschap rond 1850 leverde veel van zijn bekendste liedjes op, waaronder 'My old Kentucky home'. Hij gaf blanke performers van zijn liederen mee om slaven niet belachelijk te maken, maar om in hun publiek medeleven op te wekken. Zijn ambitie was om de 'trashy and really offensive words' die veel liedjes toen hadden, te vervangen door betere teksten, zodat ze ook bij de meer 'refined people' in de smaak zouden vallen. Overigens kende hij, hoewel veel van zijn songs over het leven in het Zuiden gaan (zoals 'Massa's in the cold ground'), het leven in het zuiden nauwelijks. Als professionele songwriter was

Foster een pionier. De eerste geluidsopnamen dateren van 13 jaar na zijn dood. Er was nog geen muziekindustrie, noch een systeem van uitgevers en agenten voor de verkoop van muziek. Foster kon alleen een 5-10% royalty bedingen op de verkoop van bladmuziek van zijn eigen uitgaven door de originele uitgever. Hij kon niet controleren hoeveel er werd verkocht, het auteursrecht was bij lange na niet zo beschermd als tegenwoordig. Foster verdiende niets aan arrangementen van anderen, uitgaven door andere muziekuitgevers of uitgaven van zijn liedteksten, en te weinig aan de verkoop van bladmuziek. Voor een gigahit als 'Oh Susanna', kreeg hij maar \$100 dollar. In de muziekindustrie van vandaag zou hij miljoenen hebben verdiend. Toen hij 37 jaar oud, alleen in het ziekenhuis stierf, had hij maar 38 dollarcent op zak. Een val tegen een wastafel had hem een hoofdwond opgeleverd met te veel bloedverlies. Hij overleefde zijn val drie dagen.

O Susanna (tekst en muziek: Stephen C. Foster 1848)

1. I came from Alabama,
Wid my banjo on my knee,
I'm gwyne to Louisiana,
My true love for to see;
It rain'd all night the day I left,
The weather it was dry,
The sun so hot, I froze to death,
Susanna don't you cry.

Refrein

2. I jumped aboard de telegraph,
And trabled down de riber,
De lectric fluid magnified,

And killed five hundred chigger*.
The bullgine bust, de horse run off,
I really thought I'd die;
I shut my eyes to hold my breath,
Susanna don't you cry.

Refrein

3. I had a dream de odder night
When ebery ting was still,
I thought I saw Susanna
A comin' down the hill;
The buck-wheat cake was in her
mouth,

The tear was in her eye;
Says I, "I'm coming from the South
Susanna don't you cry?"

Refrein

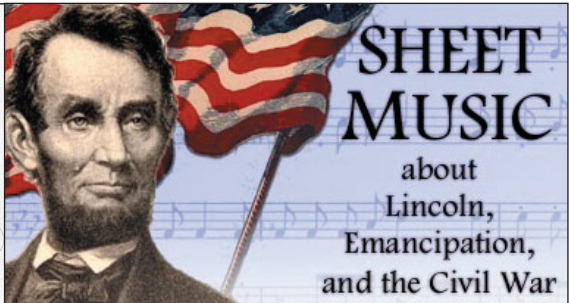
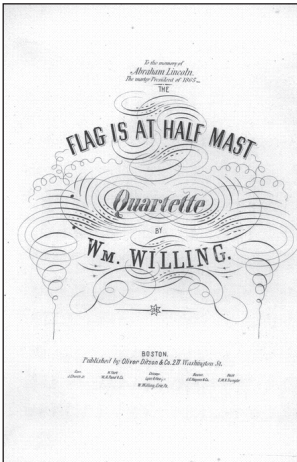
4. I soon will be in New
Orleans, And den I'll look around,
And when I find Susanna,
I will fall upon de ground.
And if I do not find her,

Dis darkie'll surely die,
And when I'm dead and buried,
Susanna, don't you cry.

Refrein:

Oh! Susanna,
Oh don't you cry for me,
I've come from Alabama
Wid my banjo on my knee.

The Flag is at halfmast (tekst en muziek William Willing, 1865)

Dit is een van de zeer vele liederen die werden gepubliceerd rond de moord van Abraham Lincoln. Het treurlied, waarvan wij het eerste couplet zingen, is opgedragen 'To the memory of Abraham Lincoln, the martyr president of 1865'.

The flag is at halfmast,
With black in deep mourning,
There's sad news of life's lost,
Rebellion triumphing!
The President of the Free States
Shot down in cold blood,
By a traitor who underrates
The designs of our God.
Ye sons of the brave--
Freedom's creation
Stand firm now, and save
This country from separation;
Separated we fall,

"E Pluribus unum"
One died for all
Let all stand like one!
Let all stand like one,
One died for all,
One died like all,
Oh! lord of hosts we pray thee,
Take him, keep us in safety,
Thy name be prais'd,
Thy kingdom come,
Thy glory evermore (2x).

The old timepiece (muziek: L. Marshall, tekst Henry W. Longfellow, 1848)

THE OLD TIMEPIECE ON THE STAIRS.
As sung by the QUARTETTE.
 Poetry by HENRY W. LONGFELLOW. Composed by L. MARSHALL.
 Published by A. & J. COCHRAN & CO. Musician to Boston.

Allegro maestoso.

Sopr. i. Somewhat back from the village street, Stands the old fashioned country seat, A-
Alto i. Somewhat back from the village street, Stands the old fashioned country seat, A-
Tenor. i. Somewhat back from the village street, stands the old fashioned country seat, A-
Bass. i. Somewhat back from the village street, stands the old fashioned country seat, A-

cross its an-tique por-ti-co, Tall pop-lar trees their shad-ows throw. And
 cross its an-tique por-ti-co, Tall pop-lar trees their shadows throw. And
 cross its an-tique por-ti-co, Tall pop-lar trees their shad-ows throw. And

rit.
 from its sta-tion in the hall, An an-cient timepiece says to all, For-
 from its sta-tion in the hall, An an-cient timepiece says to all, For-
 from its sta-tion in the hall, An an-cient timepiece says to all, For-

Revised according to act of Congress in the year 1850, by A. & J. COCHRAN in the sixth Office of the District Court of Massachusetts.

In de 19e eeuw werden regelmatig populaire gedichten (deels) op muziek gezet. Dat geldt ook voor de eerste drie (van 9) strofen van het gedicht 'The old clock on the stairs' van Henry W. Longfellow (1807-1882) uit 1848. Het gedicht begint met een citaat uit een preek van de 18e eeuwse Franse priester-prediker Jacques Bridaine:

'L'éternité est une pendule, dont le balancier dit et redit sans cesse ces deux mots seulement dans le silence des tombeaux: Toujours! jamais! Jamais! toujours!'

Dit gedicht over eeuwigheid versus vergankelijkheid is diverse keren getoonzet. In de laatste, niet in het lied opgenomen strofe wordt het citaat in het Engels vertaald als: 'The horologe of Eternity Sayeth this incessantly, 'Forever — never! (het uurwerk van de eeuwigheid zegt onophoudelijk: 'Altijd - nooit!).

Waar in het gedicht steeds terugkomt 'Forever - Never', geeft de song een variant.

1. Somewhat back from the village street,
 Stands the old fashioned country seat,
 Across its antique portico,
 Tall poplar trees their shadows throw,
 And from its station in the hall,
 An ancient timepiece says to all,

Refrein

2. Half way up the stairs it stands,
 Points and beckons with its hand,
 From its case of massive oak,
 Like a monk who under his cloak,
 Crosses himself and sighs alas!,
 With sorrowful voice to all who pass,

Refrein

3. Byday its voice is low and light,
 But in the silent dead of night,
 Distinct as passing footsteps fall,
 It echoes along the vacant hall.
 Along the ceiling along the floor,
 And seems to say at each chamber door.

Refrein:

For ever.. ever.... ever
 tick tick tick tick tick tick ... for ever.

My old Kentucky Home, Goodnight! (tekst en muziek: Stephen C. Foster, 1853)

Sinds 1928 is dit lied het volkslied van de staat Kentucky. Foster schreef het waarschijnlijk in een nostalgische bui als dank voor een logeerpartij bij een neef en nicht Rowan. In elk geval had hij een soortgelijk huis als dit Federal Hill Mansion, in gedachten bij de inspiratie voor dit lied. In 1923 werd het officieel staatsmonument, op de geboortedag van Stephen Foster. Het huis bestaat nog en is nog steeds te

bezoeken. 'My old Kentucky home' schetst een idyllisch beeld van het plantageleven dat sommigen heel racistisch vinden. In 1986 verving de volksvertegenwoordiging van Kentucky officieel 'darkeys' door 'people'.

1. The sun shines bright in
the old Kentucky home,
'T is summer, the darkies are gay,
The corn top's ripe and the meadows
in the bloom,
While the birds make music all the
day.
The young folks roll on the little cabin
floor,
All merry, all happy and bright:
By'n by Hard Times comes a knocking
at the door,
Then my old Kentucky Home, good
night!

Refrein

2. They hunt no more for
possum and the coon
On the meadow, the hill, and the
shore,
They sing no more by the glimmer of
the moon,
On the bench by the old cabin door.
The day goes by like a shadow o're
the heart,
With sorrow where all was delight:

The time has come when the darkies
have to part,
Then my old Kentucky Home, good-
night!

Refrein

3. The head must bow and
the back will have to bend,
Wherever the darkey may go:
A few more days, and the trouble all
will end
In the field where the sugar-canes
grow.
A few more days for to tote the
weary load,
No matter, 't will never be light,
A few more days till we totter on the
road,
Then my old Kentucky Home, good-
night!

Refrein:

Weep no more, my lady,
Oh! weep no more to-day!
We will sing one song for the old
Kentucky Home,
For the old Kentucky Home far away.

The Lost Chord (muziek Arthur Sullivan, tekst Adelaide Procter, 1877)

Ook dit lied is een op muziek gezet gedicht. Het werd geschreven door Adelaide Procter (1825-1864), een belangrijke figuur in Victoriaanse literaire kringen, die op Alfred lord Tennyson na de succesvolste dichter van haar tijd was. Ze was filantroop en zette zich in voor alleenstaande, dakloze en 'gevallen' vrouwen. Haar literaire werk was ook in Amerika populair. *A lost chord* vertelt hoe een toevallig aangeslagen akkoord op het orgel, de speler in het diepst van haar/zijn ziel raakt. De prenten op blz. 9 laten zien hoe men zich dit in de 19e eeuw voorstelde.

De zeer succesvolle Engelse componist Sir Arthur Sullivan (1842-1900) schreef de muziek. Hij is meer dan van zijn serieuze muziek bekend van de komische opera's of operettes zoals *Mikado*, *HMS Pinafore* en *The Pirates of Penzance*, die hij samen met W.S. Gilbert schreef (het duo *Gilbert and Sullivan*).

Voor 'The Lost Chord' schreef Sullivan de muziek terwijl hij waakte aan het sterfbed van zijn broer (januari 1877). Het lied werd meteen een succes. Hoewel vaak geparodieerd en inmiddels 'ouderwets', verdient het zijn populariteit. Bijna iedere tenor uit de 78-toerenplattentijd heeft het opgenomen, inclusief de grote Caruso. Sullivan's minnares en goede amateurzangeres Fanny Ronalds, zong het lied regelmatig op society bijeenkomsten. en erfde het manuscript. Ze werd er op haar verzoek mee begraven. Sullivan zelf heeft later gezegd: 'I have composed much music since then, but have never written a second Lost Chord'.

Seated one day at the Organ,
I was weary and ill at ease,
And my fingers wandered idly
Over the noisy keys.

I do not know what I was playing,
Or what I was dreaming then;
But I struck one chord of music,
Like the sound of a great Amen.

It flooded the crimson twilight,
Like the close of an Angel's Psalm,
And it lay on my fevered spirit
With a touch of infinite calm.

It quieted pain and sorrow,
Like love overcoming strife;

It seemed the harmonious echo
From our discordant life.

It linked all perplexéd meanings
Into one perfect peace,
And trembled away into silence
As if it were loth to cease.

I have sought, but I seek it vainly,
That one lost chord divine,
Which came from the soul of the
Organ, And entered into mine.

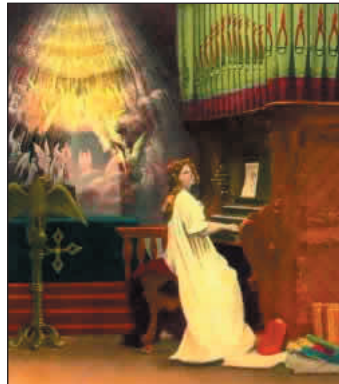
It may be that Death's bright angel
Will speak in that chord again,
It may be that only in Heaven
I shall hear that grand Amen.

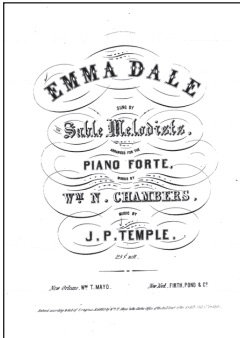
Adelaide Procter

Sir Arthur Sullivan

Emma Dale (muziek J.P. Temple, tekst William N. Chambers, 1850)

Emma Dale werd gezongen door de Sable Melodists, een minstrel ensemble dat rond 1845 in Lynchburg, Virginia werd geformeerd en een tijdje rondtrok. Als ensemble hielden de zes leden het maar een paar maanden uit. De muziek is in 1850 gepubliceerd, in een arrangement voor piano en zang. J.P. Temple schreef de muziek, William N. Chambers de tekst. Een eenvoudige tearjerker.

1.

Long time ago
there dwelt
a maid In the
Mississippi vale, The prettiest gall I ever
saw, Her name was Emma Dale.

Refrein

2. The moon and stars were
shining bright, The night when first we
met; 'Twas there I told that lovely girl:
I never can't forget.

Refrein

3. I took her hand within my
own, A tear was in her eye;
I asked her if she would be mine;
Her answer was a sigh.

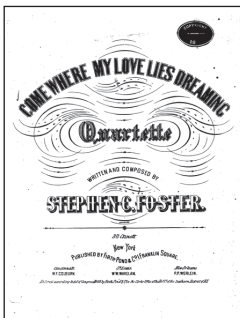
Refrein

4. I thought that we could
never part,
That nought would e'er assail;
But death alas! did take away:
My own Emma Dale

Refrein:

Oh Emma dear, dear Emma
From the Mississippi vale,
In all this world over,
There's none like Emma Dale.

Come where my love lies dreaming (tekst en muziek: Stephen C. Foster, 1855)

Een fraai meerstemmig liefdeslied met mooie harmonieën, geschreven voor vier stemmen zonder begeleiding.

Alle stemmen behalve sopraan

Come where my love lies dreaming, Dreaming the
happy hours away,
In visions bright redeeming
The fleeting joys of day

**Sopraan*

Dreaming the happy hours, Dreaming
the happy hours away;
My own love is sweetly dreaming, Her
beauty beaming;
My own love is sweetly dreaming the
happy hours away.

Alle stemmen behalve sopraan

Come where my love lies dreaming,
Come with a lute tuned lay,
Come where my love lies dreaming,
dreaming the happy hours away
Come with a lute, come with a lay,
come, come....

Sopraan erboven

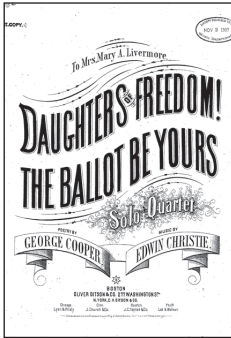
My own love is sweetly dreaming, Her
beauty beaming;
My own love is sweetly dreaming the
happy hours away.

Alle stemmen

Soft is her slumber; Thoughts bright
and free Dance through her dreams
Like gushing melody: Light is her
Young heart, Light may it be: Come
where my love lies dreaming

Herhaling vanaf *

Daughters of Freedom, tekst G. Cooper, muziek E. Christie, 1871)

George Cooper was een vriend van Stephen Foster, voor wie hij ook liedteksten heeft geschreven. Dit is een strijdlied voor de voorvechtsters (suffragettes) van het vrouwenkiesrecht (the ballot). Componist Edwin Christie was een gerespecteerd maar niet erg succesvol componist werkzaam in het gebied rond Boston.

1. Daughters of Freedom
of Freedom
arise in your
might,
March to the
watchwords Justice and Right!
Why will ye slumber? Wake, O wake!
Lo! on your legions light doth break,
Refrein

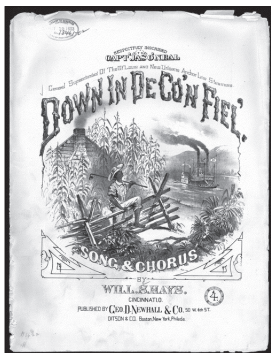
2. Daughters of Freedom the
truth marches on,
Yield not the battle till ye have won!
Heed not the 'scorner', day by day
Clouds of oppression roll away,
Refrein

3. Daughters of Freedom the
Ballot be yours,
Wield it with wisdom your hopes it
secures
Rights that are equal this ye claim
Bright be your guerdon, fair your
fame,

Refrein:

Sunder the fetters "custom" hath
made!
Come from the valley, hill and glade!

Down in de Co'n Fiel' (tekst en muziek William S. Hays, 1871)

William Shakespeare Hays (1837-1907) schreef verschillende succesvolle nummers in de jaren zestig en zeventig en had een totale productie van 350 songs. Hij startte als verslaggever voor plaatselijke kranten, maar heeft tussendoor ook een tijdje als stoombootkapitein op de Mississippi en de Ohio gevaren, voor hij zich op songwriting toegedde. Dit nummer over de Baton Rouge stoomboot die de werkers op het veld in de verte al horen aanstampen, is 'Respectfully Inscribed to Capt. Jas. O'Neal, General Superintendent Of The St. Louis and New Orleans Anchor Line Steamers'. Dank? Afscheid? Wie zal het zeggen?

1. I see de black smoke rollin'
high Way down yonder in de cornfield
Dat heat am comin' by and by
Way down yonder in de cornfield
I hear dem engines belchin steam,
She's comin' whoopin' up de stream
She's gettin' warm when de whistles
scream
Way down yonder in de cornfield
Refrein

2. I hoe de corn to de end
of the row Way down yonder in de
cornfield
Whe you get to the fence den lay
down your hoe
Way down yonder in de cornfield
Get on de fence an' you'll see her
come,
Dem big wheels fillin de ribber wid
foam
It's de Baton Rouge an' she's gwine
home Way down yonder in de corn-
field
Refrein

3. Dem Anchor Line boats am
fast an' fine
Way down yonder in de cornfield
But Bixby's boat am de boss ob de
line
Way down yonder in de cornfield
Look at de smoke an' de steam she
make
Catch all de fast boats gib 'em de
shake
No use talkin' for she calls for de cake
Way down yonder in de cornfield

Refrein:
Den Hanna wake me airly in de morn
I'm a gwine down yonder to de
shuckin' ob de corn
I'll nebber come home til I hear de
dinner horn
From way down yonder in de corn-
field.

Massa's in de cold ground (tekst en muziek: Stephen C. Foster, 1852)

De overlevering wil dat Foster de inspiratie voor dit nummer opdeed tijdens dezelfde logeerpartij als bij 'The Old Kentucky Home', mijmerend boven het graf van zijn oom. Ook hier een wellicht al te idyllisch beeld van het leven op een plantage; verdrietige slaven, 'darkeys', treuren om hun overleden 'massa' (master).

Round de meadows am a ringing
De darkeys' mournful song,
While de mocking-bird am singing,
Happy as de day am long.
Where de ivy am a-creeping
O'er de grassy mound,
Dare old massa am a-sleeping,
Sleeping in de cold, cold ground.

Refrein

When de autumn leaves were falling,
When de days were cold,
'Twas hard to hear old massa calling,
Cayse he was so weak and old.
Now de orange tree am blooming
On de sandy shore.
Now de summer days am coming,

Massa nebber calls no more.

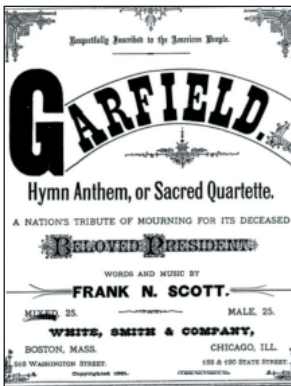
Refrein

Massa made de darkeys love him,
Cayse he was so kind,
Now dey sadly weep above him,
Mourning cayse he leave dem behind.
I cannot work before tomorrow,
Cayse de tear drops flow,
I try to drive away my sorrow
Pickin on de old banjo.

Refrein:

Down in de cornfield
Hear dat mournful sound:
All de darkeys am a weeping
Massa's in de cold, cold ground.

Columbia, mourn for your statesman departed (Frank N. Scott, 1881)

De aanslag op president James Garfield in 1881 bracht grote beroering teweeg in de VS. Dit lied is een hymne die eigenlijk is geschreven toen het er nog op leek dat hij de aanslag zou overleven. Toen Garfield na ruim twee maanden alsnog overleed, kort voor de copyrightaanvraag, paste de flexibele auteur de tekst aan. 'A Nation's Tribute of Rejoicing and Prayer for the Recovery of their Beloved President' werd: 'A Nation's Tribute of Mourning for its Deceased Beloved President.' Misschien heeft de oorspronkelijke tekst (zie onder de gezongen tekst) nog wel de winkels gehaald.

1. Columbia, mourn for your statesman departed, Weep for the loss of your ruler and friend; Gone is the patriot, the soldier strong hearted, Who gave you his all, the right to defend, Break forth in sorrow and passionate weeping, Grieve for the life that forever hath fled, Mourn for the pure spirit, quietly sleeping, Weep and lament your illustrious dead.

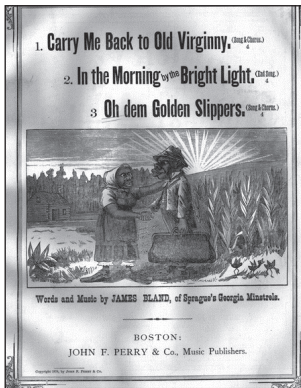
2. Closed is the eye whose glance ever cheering, Indexed the warm heart beating within; Silent the tongue whose accents endearing, Ever in kindness were breathed but to win, Cold is the hand ever thine to sustain thee, In peace as in war with pen, or with steel Nerveless the arm that will never again be, Raised in thy service, blows stalwarth to deal

3. Stopp'd is the pulse which throbb'd for the nation, Knowing no weakness, thrilled to the right; Still is the great heart whose ev'ry pulsation, Beat but to serve her with honor and might. Shrouded in death the form grand in beauty Which stood like a rock thee and danger between. Dead is the brain which knowing but duty, Earnestly labored with heart and hand clean.

4. He died at his post as dies the good servant, Who faithfully serves nor faints by the way Who aims for the right and of duty observant Fight the good fight nor shrink from the fray. Dead! No not dead, but living in story, Resting from toil and from duty well done, He lives and will still ever live in bright glory, In spirit receiving the joy he hath won.

*Columbia, rejoice in tuneful thanksgiving, come forth from the gloom of hope long deferred,
Thy ruler beloved is still with the living, Be hopeful and patient, Thy prayers will be heard,
The angel of mercy will heed thy petition, And bounteously from her profusion will give.
Hopes that will ripen to perfect fruition, The stricken reviveth, thy ruler shall live.*

O Dem Golden Slippers, tekst en muziek James A. Bland, 1879)

James Bland was de eerste populaire Amerikaanse zwarte songwriter. Hij scoorde verschillende minstrel-hits, o.a. dit lied. Als briljant improviseerder heeft hij niet meer dan een paar dozijn van zijn meer dan 600 composities opgeschreven. Net als Foster schreef hij over het plantageleven zonder directe ervaring met het leven in het Zuiden. 'Oh, Dem Golden Slippers' is een parodie op een populaire spiritual van de Fisk Jubilee Singers. Dat lied was in omloop, maar werd pas later gepubliceerd. De parodie werd al snel populairder dan het origineel. Na een paar jaar begonnen mensen te denken dat het eerder gepubliceerde 'Oh, Dem Golden Slippers' het oorspronkelijke, dus serieuze lied was. Nee dus. De geparodieerde oorspronkelijke liedtekst luidde: "What kind of shoes you going to wear? Golden slippers! Golden slippers I'm bound to wear, That outshine the sun."

1. Oh, my golden slippers am laid away, Kase I don't 'spect to wear 'em till my weddin' day, And my long-tail'd coat, dat I loved so well, I will wear up in de chariot in de morn;
And my long white robe dat I bought last June, I'm 'gwine to git changed Kase it fits too soon, And de ole grey hoss dat I used to drive, I will hitch him to de chariot in de morn. (refr.)

2. Oh, my ole banjo hangs on the wall, Kase it aint been tuned since way last fall, But de darks all say we will hab-a good time, When we ride up in de chariot in de m orn; Dar'sole Bother ben and Sister Luce, Day will telegraph de news to Uncle Racco Juice, What a great campmeet'n der-will be that day, When we ride up in

de chariot in de morn. (refr.)

3. So it's goodbye children I will have to go Whar de rain don't fall or de wind don't blow, And yer ulster costs, why, her will not need. Whenyer ride up in the chariot in the morn. But yer golden slippers must be nice and clean, And yer age must be just sweet-six-teen, And yer white kid gloves yer will have to wear. When yer ride up in de chariot in the morn. (refr.)

Refrein

Oh, dem golden slippers! (2x)
Golden slippers I'm gwine to wear,
because dey look so neat;
Oh, dem golden slippers! (2x)
Golden slippers I'se gwine to wear,
To walk de golden street.

